

תת"ע 13884/02/23 - יוסף מרעי נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13884-02-23 מדינת ישראל נ' מרעי
תיק חיצוני: 10157484626

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	יוסף מרעי
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.4.23, ונדון לקנס.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה שצורף לכתב האישום, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, מספר הדוח, וכן סטטוס המסירה, נמסרה ביום 22.11.22 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא התייחס לכך כלל בבקשתו (על אף, שכאמור, אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט, וניתן היה לעיין בו טרם הגשת הבקשה דנן); והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6.

יתרה מכך, הזמנה לדיון נשלחה גם לב"כ המבקש; ועל פי אישור מסירה שצורף לכתב האישום, המבקש גם זומן באמצעות בא כוחו; והטענה בדבר מחדל עורך הדין מלהודיע למבקש על מועד הדיון נטענה בעלמא וללא כל תימוכין, ולבקשה אף לא צורף תצהיר תגובת עורך הדין כנדרש (וראו עפ"ת (מחוזי חיפה) 52082-08-22 **חג'אזי נ' מדינת**

ישראל, 20.11.22, פסקה 10).

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

כפי שנפסק, "אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת. (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 **מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.03.2023) פסקה 13).

גם העונש שהושת על המבקש (קנס מעבר לקנס המקור) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ובעברו התעבורתי של המבקש, הכולל גם הרשעות קודמות דומות; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

גם הטענה לצבירת נקודות במשרד הרישוי אינה נימוק לקבלת הבקשה "שהרי מדובר אכן בשיקול של תועלת ולא בשיקול המלמד על חשש לעיוות דין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 28371-08-22 **אבו ספיה נ' מדינת ישראל**, 9.1.23, פסקה 12).

כך גם נסיבותיו האישיות של המבקש אינן מצדיקות, בנסיבות העניין, היעדרות לבקשתו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשפ"ג, 30 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

